

APROXIMACIÓ A LA TOPONÍMIA DE BANYERES DE MARIOLA. L'ALCOIÀ

Paloma MARTÍNEZ i FERRE

En aquesta «Aproximació a la Toponímia de Banyeres de Mariola» presentem un recull dels noms de lloc més rellevants de la zona, resum d'un total de 328 topònims d'una superfície aproximada de 50 km. Amb el terme «Aproximació» volem reconèixer d'antuvi les limitacions del llistat que ací presentem.

- a. Hem prescindit de la Toponímia urbana per imposicions d'espai, amb l'excepció d'aquells barris més moderns que han estat construïts sobre partides rurals (fins no fa molt de temps) el nom de les quals es conserva (LA CAVA, LA FONT BONA, EL BARRANC FONDO, EL VENTORRILLO...).
- b. Hem omés els topònims que apareixen als mapes de l'Exèrcit que són desconeguts per als informants, ja que la fiabilitat era mínima. Tot i amb això, podria tractar-se de topònims facilitats per informants dels termes veïns, o mal entesos pels militars o recopiladors, fet que caldria estudiar. («LOMA DEL CABEZO REDONDO», «LOMA EL CAÑAMON»).
- c. El topònim LA PEDRA TOSCA, que cita F. Berenguer Mora, creem que no va arribar a ser topònim o, en tot cas, ho va ser durant molt poc temps, possiblement per haver estat substituït per l'actual EL PARTIDOR (d'aigües).
- d. Qui conega la zona descobrirà que presentem diversos topònims situats actualment al terme municipal de Bocairent (L'ANSARÍ, ELS BRULLS, EL POBLET, LA FONT DEL ROTGLAR,...). Per això podem dir que el quadre geogràfic d'estudi és un poc irregular: no es correspon exactament amb els límits administratius del terme de Banyeres de Mariola. Hi ha diversos factors que, per a nosaltres, justificarien l'ampliació cap a l'Est del camp d'estudi: la proximitat geogràfica (el límit que separa els dos termes està situat tan sols a un quilòmetre del casc urbà de Banyeres); la gran vitalitat d'ús dels topònims en qüestió entre els habitants de Banyeres fins i tot en generacions joves; l'afectivitat que els banyerins manifesten cap a aquests topònims, afectivitat entesa com a sentiment de vinculació a la terra, de propietat, de bé comú per una espècie de dret natural¹; el possible interès del contrast o similitud entre

(1) Per a entendre aquesta actitud cal acudir a la documentació existent sobre la comunitat Banyeres-Bocairent fins els segles XVI-XVII que es trobarà a la bibliografia.

les denominacions que dona un poble o un altre a un mateix lloc (Bocairent: PINAR DELS PARATS; Banyeres: PINAR DEL PARAT). Pot semblar que algunes de les apreciacions fetes són poc objectives, però, per a nosaltres, són precisament aquests sentiments els qui justifiquen la Toponímia i els únics que poden donar-li vida i animar al seu estudi.

- e. No hem aprofundit en la relació de la Toponímia amb l'Antroponímia, qüestió que esperem atendre en un futur pròxim. Pensàvem que el més urgent era recollir i classificar els noms de lloc de Banyeres de Mariola al nostre abast, tasca que fins ara creem que no ha donat cap fruit amb un nivell acceptable. Pel que respecta a l'Onomàstica, en canvi, podem citar el treball de Vicent Berenguer sobre els malnoms de Banyeres de Mariola, publicat en el «Butlletí de la Societat General d'Onomàstica».

Malgrat aquestes limitacions, defenem la validesa del nostre recull toponímic com a base de possibles estudis i revisions posteriors.

Pel que fa a la metodologia emprada, direm que el present treball és fruit de l'estudi de l'escàs material escrit existent, juntament amb el treball de camp, ço és, l'enquesta oral.

Primerament vam procedir al buidatge de topònims de la cartografia que posseïem: mapes de l'Exèrcit (escala 1:50.000) i mapes del cadastre municipal (escala 1:25.000) tot classificant-los pel seu genèric. El buidatge de documents va suposar el problema més important del treball. En primer lloc per la manca quasi absoluta de materials anteriors, almenys, als segles XVIII i XIX, a causa de la per tots coneguda destrucció dels arxius municipals i parroquials durant la Guerra Civil espanyola, a molts pobles de la nostra geografia. I, en segon lloc, per la dubtosa fiabilitat d'algunes de les transcripcions dels documents que hem pogut consultar (documents de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, Arxiu del Regne de València, Arxiu Històric Nacional o Arxiu de Rec de Banyeres, entre altres, reproduïts o transcrits al llibre *Banyeres. Estudio Histórico-Geográfico y Cultural de la Villa*. Tant per a aquest com per a la resta de llibres consultats remetem a la bibliografia).

Açò ens ha obligat a privilegiar la informació recollida a través de l'enquesta oral, sempre més fiable. Direm, de passada, que hem utilitzat dos informants: un com a informant base (88 anys, natural de Banyeres, privilegiat coneixedor de la zona i amb una memòria excel·lent) i un altre com a informant de contrast (53 anys, natural de Banyeres, caçador i amant de la terra).

No hem elaborat cap qüestionari previ perquè l'investigador, natural de Banyeres, comptava amb el coneixement de la zona. Hem preferit la deixi dels llocs des d'un punt elevat del terreny i posterior comprovació mitjançant una enquesta indirecta, amb transcripció i gravació.

Amb el material recollit vam anar elaborant fitxes de treball per a facilitar la classificació dels topònims: per genèrics (1. Accidents de relleu: Penya, Alt, Barranc, Foia, Camp, Pla, Cova, etc.; 2. Hidrònims: Riu, Font, Sèquia, Pou, etc.; 3. Acció humana: Mas, Casa, Molí, Venta, Almàssera, Ermita, Senda, Camí, etc.; 4. Divisió administrativa: Partida.); i, tot seguint *Els nostres noms de lloc*, pels determinatius (Fauna: CAPOLLET DE L'ÀGUILA, FOIA DE BOVALAR, etc.; flora: LES CARRASQUETES, L'HEDRA, LA FENASSOSA, etc.; relacionats amb la religió: ASSAGADOR DE SANT JORDI, ERMITA DEL SANTO CRISTO, etc.; formats sobre antroponims (noms, cognoms o malnoms) dels propietaris o habitants: PINAR DELS ALBEROS, CASETA D'AMÉLIO PONS, CASA I CORRAL DEL MELLAT, CASA I CORRAL DEL COETER, CASES D'ESTEVE, POBLET DELS FERRE, MOLÍ DE XERENE, etc.; relacionats amb l'habitat humà o amb activitats industrials: LA CASA NOVA, LES FÀBRIQUES, EL MOLÍ DE LA FARINA, etc.).

Després d'una selecció i ordenació final, vam creure convenient confeccionar un mapa amb els topònims més importants (accidents de relleu, hidrònims, camins, etc.) prescindint de les construccions humanes més irrellevants des del punt de vista lingüístic. S'aprecia una densitat toponímica major a les terres més pròximes al poble, llocs de pas o zones cultivades. Les serres més pobres en vegetació i activitat humana tenen, com és natural, topònims menys precisos.

Des del punt de vista lingüístic volem fer diverses observacions.

- Alternances o vacil·lacions en un mateix informant per a un lloc (ULL DE CANALS / ULLS DE CANALS; LA MARJAL / LA MARJALETA).
- Variacions fonètiques segons l'informant (pr. *barsélla* en generacions velles; *barzélla* en les més jóvens).
- Ús de diminutius, en certs casos, per distingir apel·latius comuns de llocs diferents, en principi no relacionats amb la grandària (EL MAS / EL MASET; EL PEROLIT / EL PEROLITET; LA MATA / LA MATETA).
- Altres sufixos (LES BARRAQUETES, EL VENTORRILLO, LA FENASSOSA, FONT DEL PICORROMEU).
- Productivitat de la distinció DE DALT / DE BAIX (EL REAL DE DALT / EL REAL DE BAIX, BENASSAIT DE DALT / BENASSAIT DE BAIX).
- Gran rendiment dels antropònims en la creació de topònims, segons hem vist. En alguns casos per a distingir propietats amb un genèric comú (L'ALMÀSSERA DE TORRÓ, L'ALMÀSSERA DE LA TORDILLA, L'ALMÀSSERA DEL TIO FAUSTO).
- Altres sèries: Llavadors, Assegadors, Cases, etc.
- Origen poc clar d'alguns topònims (L'ESTRUGA, MOLÍ DE XERENE).
- Testimonis de la presència àrab (L'ALQUERIA, LA SÈNIA, BENASSAIT).

Passem a comentar breument els topònims més importants².

L'ÀGUILA, CAPOLLET DE.— En generacions velles trobem variants del mateix lloc àdhuc en el mateix informant: CABECET DE L'ÀGUILA, LA MOLA, ALT DE LA CREU (donant nom al CARRER LA CREU) perquè hi ha una creu de ferro.

L'AIGUA, ELS POUS DE.—

L'AIGUA, LES CREUS DE.— Lloc on existeixen unes creus de ferro i des d'on començava una processó de «rogatives» per demanar pluges en temps de sequera.

ALACANT, SENDA D'.—

ALBEROS, PINAR DELS.—

ALCOI, CAMÍ VELL D'.—

L'ALMÀSSERA.— El parlant especifica amb el nom del propietari de quina almàssera es parla, car n'hi havia moltes com ja hem vist abans.

L'ALQUERIA.— (s. XVIII).

AMÉLIO PONS, CASETA D'.—

AMPLA, LA FOIA.— D'on deriva al malnom FOIAMPLA.

ANELLS, COVA DELS.— Topònim de creació moderna: el nom ha estat donat pel grup local d'espeleòlegs que han descobert o investigat aquesta cova.

L'ANSARÍ.— Terme de Bocairent (T.B.). Alguns autors ho expliquen com a derivació de «els dansarins». No ho hem pogut confirmar a l'enquesta.

ANTOLÍ, CASETA D'.—

ARACIL, MASET D'.—

ASPRE, BARRANC.— (s. XIX) No es coneix actualment.

L'ASSAGADOR.— (pr. *assegaór*). Els assagadors prenen com a determinatiu el nom d'algun mas pròxim o del paratge o es troben, en general: A. DE PEROLIT, A. DEL CALDERO, A. DE SERRELLA, A. DE LES FONTANELLES, A. DELS MOLINS. Hi ha també el ASSAGADOR DE SANT JORDI. Aquest és el més pròxim al poble, emprant-se moltes vegades el nom genèric sense el complement preposicional.

(2) La datació que acompanya alguns noms correspon a la documentació escrita.

- L'ASSUT.— (s. XIV).
- LES BAGASSES, COVA DE.—
- EL BALSERET.— Roca amb distints nivells de tallat horitzontal, relacionada metafòricament amb els prestatges («balsos») d'una estanteria.
- BANYERES.— En la *Crònica del Reino de Valencia* de Martí de Vinciana s'indica com a nom àrab BENIRÈHES; en la donació feta pel rei Jaume I a Jofré de Loaysa apareix BIGNERES (s. XIII). A partir del segle XIV trobem en diversos documents la forma BANYERES.
- LA BANYESSA, CASA DE.— Terme de Bocairent. Possiblement lloc de banys.
- LA BARRACA, CAMP DE.— Anomenat així per trobar-s'hi una construcció rústica («barraca») per a recer dels remats.
- LES BARRAQUETES.— Per proximitat física i similaritat fonètica pot confondre's amb LES CARRASQUETES.
- LA BARCELLA, ALT DE.— Elevació del terreny amb forma d'aquesta mesura de gra. Hi ha alternància en la pronunciació com ja hem vist.
- LA BASSA.— (s. XIX). Variant més popular: LA BASSA LA VILA. Arreplega i distribueix l'aigua de la Sèquia Major del Rec.
- BELDA, CASETA DE.—
- BENASSAIT.— (s. XIII, XIV, XIX). Es tracta d'un topònim molt fort i productiu: FONT DE BENASSAIT, CLOT DE B., MOLÍ DE B., MAS DE B., DE DALT, MAS DE B. DE BAIX, CAMÍ DE B. Creem que es tracta d'un clar testimoni de la presència àrab: topònim construït sobre nom musulmà sense apel·latiu (IBN > ben).
- BENEIXAMA, CAMÍ VELL DE.—
- BIAR, CAMÍ DE.—
- LA BLASCA, PENYA.— Dóna nom a un grup de penyes pròximes: EL BLASCONET. L'antiguitat del nom fa molt difícil la interpretació del seu significat. Nosaltres creem que podria estar relacionat amb el llinatge BLASCO.
- LA BODEGA.— (s. XIII) Cal distingir la partida LA BODEGA, on hi havia un mas on es guardaven vins, de LA BODEGA DE SANT JORDI, dins del poble.
- BODÍ, BARRANC DE.— (s. XIX) Al mapa del Cadastre Municipal trobem BUDIM*, sens dubte una incorrecta interpretació gràfica. Topònim format per un llinatge existent des d'antic en aquestes terres.
- BONA, LA FONT.— Coneguda per la dolçor de la seua aigua. Actualment integrada dins d'un llavador (ja existent des d'antic). La font dóna nom al barri que s'ha estès fins allí, així com a l'única resta vivent d'un palau medieval emplaçat en les proximitats, LA TORRE DE LA F.B.
- EL BORREGO, VENTA.— Sense la preposició «de».
- BORRELLÓ, CASETA DE.—
- BOTJAR, FOIA DEL.— Ampla depressió del terreny on es feien botges.
- EL BOVAR.— Possiblement es tracta d'una forma apocopada de BOVALAR: tros de terra tancat on pasturen els bous. Altrament, la proximitat de dos importants assagadors (A. DELS FONTANARS i DE PEROLIT), justificarien el significat de lloc de pastura. La forma BOVALAR no es coneix en el registre oral, però està documentada (s. XVIII).
- BRULLS, FONT DELS.— Terme de Bocairent. Deriva de «brollar», car en aquest lloc l'aigua brolla amb força pròpia al mateix llit del RIU VINALOPÓ.
- LA BURRA, FONT DE.—
- CALABUIG, CASETA DE.—
- EL CAMP DE L'OR.— Pràcticament lexicalitzat en una sola paraula *candelòr*. La denominació obeeix a la fertilitat de la terra.
- CANALS/ULL DE CANALS.— Topònim aplicat a diversos objectes: BARRANQUET D'U. DE

C., RIUET D'U. DE C., MOLINET D'U. DE C. (observe's la productivitat del diminutiu) i CASA D'U. DE C. Format sobre ULL: naiximent d'aigua potable per a subministre del poble; i CANALS perquè hi ha unes conduccions per a l'aigua de base natural. El plural de «canals» pot incidir en «ull», i així alternen, en el mateix informant, ULL/ULLS DE CANALS.

LES CARRASQUETES.— Vegeu BARRAQUETES. Actualment urbana.

EL CARRILET.— Segons la nostra informació, hi hauria un encreuament semàntic: «carril» perquè comunica dues vies més importants (ASSAGADOR DELS MOLINS I CAMÍ VELL DELS MOLINS) i, «carro», perquè l'amplària d'aquest camí coincideix amb la d'aquest vehicle.

CARTAGENA, CASETA DE.—

LA CASILLA.— No és una casilla ferroviària, sinó de peons.

CASTALLA, SENDA DE.— L'avanç de la urbanització ha eliminat part del traçat d'aquest camí. Originàriament, ruta obligada per anar a Castalla; actualment sols es conserva una part del camí orientada cap a Bocairent, la qual cosa dificulta la relació semàntica entre el topònim i el seu significat primer.

CASTELLÓ, CASETA DE.— Format sobre el llinatge del propietari.

EL CASTELL.— Els historiadors i castellògrafs encara no s'han posat d'acord sobre l'origen musulmà o cristià d'aquesta fortificació.

CATIRRA, CASETA DE.—

LA CAVA.— Conflueixien, al nostre entendre, el significat àrab de «costera», amb el català «cova» (hi ha un abric natural documentat en aquest lloc anomenat LA COVA DELS AGÜELOS).

CAVALLER, FONT DEL.—

ELS CLOTETS.—

LES CODOLLES, ALT DE.— (s. XIX). Roca o cadolla amb clots naturals. Actualment és conegut solament per les generacions més majors.

CODONYERS, FONT DELS.—

COETER, CASETA I CORRAL DEL.—

LES COLMENES, RACÓ DE.— (s. XVIII).

LA COLOMERA.—

CONJURADOR, ERMITA DEL.— Construcció desapareguda, però es manté viu el topònim. Guardava l'antiga imatge de Sant Jordi, patró del poble, al qual s'invocava («conjurava») en el mal temps.

CORNA, CASETA DE.—

COSSI, MAS DEL.— Casa pròxima a una font amb un cossi. La transcripció de M. de Epalza i R. del Cerro *EL COSÍ, és, per a nosaltres, incorrecta.

LA COVETA, FONT DE.— Terme de Bocairent. Naiximent d'aigua (RIU VINALOPÓ) dins d'una cova de reduïdes dimensions.

DEGOLLADOR, BARRANC DEL.— Anomenat així per una tala de pins que va tindre lloc al segle XVIII, segons F. Berenguer Mora. Conegut actualment sols en generacions velles.

EMÍLIO BROMA, CASETA D'.—

L'ESPENTA, MOLÍ.— Sense precisació «de».

L'ESTACIÓ.—

ESTEVE, CASES D'.—

ESTRALL, ULL D'.— (s. XVIII). En la documentació apareix VEL en lloc d'ULL, sense dubte per intepretació incorrecta de la grafia. Desconegut hui.

L'ESTRASSA, MOLÍ DE.— En tractar-se d'una matèria prima de treball (drap que es converteix en paper) es produeixen confusions entre els molins que treballaven amb ella, i així, MOLÍ DE L'ESTRASSA podia referir-se tant al MOLÍ ROIG, con al MOLÍ SANS, MOLÍ FORCALL, etc. Açò varia segons l'informant. Ens manca documentació per resoldre d'una manera adequada aquesta ambigüitat.

- L'ESTRUGA, BARRANC DE.— Topònim viu, però de significat desconegut per els parlants. Podria tractar-se d'una formació sobre el cognom ESTRUC, registrat a Ontinyent i altres poble veïns. Al Cadastre hem trobat al seu lloc «BARRANCO DE LA ESTRELLA», desafortunat intent de fer comprensible el seu significat.
- L'ESTREMERÀ.— Partida situada a l'extrem del Terme Municipal.
- LES FÀBRIQUES.— Nascudes amb l'expansió industrial. El parlant distingia les F. DE ROMERO (cognom del Notari del poble i per això també anomenades CASES DEL NOTARI), i F. DE BENEYTO.
- LA FARINA, MOLÍ DE.— Per a distingir-lo dels molins drapers. Encara actualment es dedica a aquesta producció, per la qual cosa el topònim és ben viu àdhuc en les generacions més joves.
- LA FENASSOSA.— Derivació de «fenàs» (partida on creix aquesta planta gramínia pertot arreu), mitjançant el sufix-OSA. És incorrecta la forma *CENAROÏA que apareix a la cartografia militar.
- LA FERRERA, ALT DE.— Segons els nostres informants, no és cert que ací hi hagués mai una ferreria. Així doncs, deu tractar-se, més aviat, d'un mas propietat d'algun ferrer o de la seua filla o muller. És una hipòtesi.
- LES FOIES.—
- FONDO, EL BARRANC.— Actualment barri.
- ELS FONTANARS.— Es tracta dels primitius naiximents de l'aigua a Banyeres. No té res a veure amb el poble veí de FONTANARS.
- LES FONTANELLES.— Nom general aplicat a un grup de fontetes, entre les quals es troba la FONT DEL PICORROMEU.
- FORADADA, LA COVA.— (pr. *la cova foradà*). Terme de Bocairent.
- FORCALL, MOLÍ.— Nom comú convertit en topònim. En el forcall pròpiament dit (confluència de LA MARJAL i el RIU VINALOPÓ) es troba el MOLÍ SANS, per tant, el MOLÍ FORCALL, situat més amunt, seria el més antic.
- GARÍN, CASES DE.—
- GASPAR, VENTA DE.—
- GOMIS, FONTETA DE.— (s. XIX).
- GORI, XALET DE.— Reducció del nom del propietari, Gregori Molina.
- LA GRONSETA.— Significat dubtós per a l'informant. Podria derivar de «gronsa» (tremuja del molí d'oliva o de gra) o potser de «gronsar».
- L'HEDRA.— Pronunciat amb tall sil·làbic: *la édra*.
- ERMITA DE L'HERETAT DE BELDA.— (s. XVIII) Actualment desconegut.
- ERMITA DE L'HERETAT DE GALBIS.— (s. XVIII) Actualment desconegut.
- ERMITA DE L'HERETAT DE PLANELLES.— (s. XVIII) Actualment desaparegut.
- ELS HORTETS.—
- VILLA INTERLAKEN.— Denominació donada pel propietari d'una finca particular a partir del nom de la ciutat suïssa. La forma *INTERLAGUET que donen Epalza i Del Cerro, no seria correcta.
- LLARG, EL POU.— (s. XVIII) Desconegut actualment.
- LLARG, COVA DEL.— Topònim modern, restringit al grup d'Espeleologia.
- LLARGA, LA PENYA.— (s. XVIII) Desconegut actualment.
- LLOPIS, CASETA DE.—
- LLORENÇOS, CABEÇO DELS.— Viu amb poca difusió entre els parlants.
- LLUNA, MASET DE.— Llinatge dels propietaris, naturals de Beneixama.
- EL MAÇANET.— (s. XIX). Podria estar relacionat amb «maçana» (poma). Una altra interpretació possible és la de «parador del vessant» de l'ètim àrab *Manzil as-sanad*.
- MAJOR, SÉQUIA.— (s. XIV).

- LA MALENA.— Originàriament ERMITA (encara hui); ha passat a denominar tot el barri que l'envolta. Forma apocopada de MAGDALENA.
- LA MALLADETA.— Terme de Bocairent. Refugi dels ramats.
- MARIOLA, SERRA DE.— (s. I d.d.C.?) Nom d'origen llegendari. Segons la tradició, així s'anomenava la filla del patrici Sextus Màrius, qui posseïa una vil·la en aquesta serra, allà per l'any 38 d. d. C. Després de la mort de son pare (fruit de confabulacions) aquesta es va refugiar en una cova on va viure la resta de la seua vida. Ha donat nom, com a topònim, a la Serra i a la Font que s'hi troba. Determinatiu del topònim major BANYERES.
- LA MARJAL.— Alterna amb el diminutiu LA MARJALETA en el mateix parlant. Nom comú convertit en topònim. No sol emprar-se el genèric RIU, el qual es reserva, sense determinatiu, per al VINALOPÓ: LA MARJAL/EL RIU.
- EL MAS.— Nom comú que ha passat a topònim.
- EL MASET.— Nom comú amb diminutiu per a no confondre's amb l'anterior.
- LA MATA.— Lloc on creixen moltes mates.
- LA MATETA.— El diminutiu diferencia un altre lloc distint a LA MATA.
- MELLAT, CASA I CORRAL DEL.—
- LA MENORA, ALTET DE.— Derivat possiblement d'un malnom antic, corresponent a la propietària o habitadora d'un dels masos (LA MENORA DE DALT/DE BAIX).
- MENORS, CASETA DELS.—
- MOLINA, CASETA DE.—
- LES MOLINES.— Del llinatge Molina.
- LA MOLLANA.— Podria vindre del cognom Mollà femenitzat. Segons els informants, així s'anomenava la terra sense pedra, de «molla».
- LES MONGES, CASETA DE.— Terme de Bocairent.
- LES MONGES, HORT DE.—
- EL MORER.— Segons alguns historiadors, hi ha certs indicis que es tracte del barri dels moros a l'Edat Mitjana, però podria tractar-se d'una derivació toponímica de «morera» (arbre) que encara hui trobem en aquest lloc.
- MUT, CASETA DEL.—
- LA NAVADA.— Pronunciat com a *navá*. Per la constitució física del terreny podríem aplicar-li el sentit de «conca» (germà del «naba, nava» castellà).
- LA NEU, SERRETA DE.— (s. XIX) S'hi troben pous de neu excavats en la roca. (LES NEVERES).
- NOVA, LA CASA.—
- NOVES, LES CASETES.—
- L'OMBRIA, MOLÍ.— Construït a la part de l'ombria de la serra.
- ONIL, CAMÍ VELL D'.—
- PARAT, PINAR DEL.— Terme de Bocairent: P. DELS PARATS. «Parat» és sinònim de «cep», bé per als teulats bé per a cacera en general.
- PARDALETS, CASETA DELS.— Malnom de l'home i la família que hi vivien.
- PARRANCANO, CASETA DEL.—
- PARTIDOR.— Divideix les aigües del RIU VINALOPÓ i del BARRANC DELS PINARETS. Al mateix lloc es documenta LA PEDRA TOSCA (s. XVIII) hui desconegut.
- PATOS, MASET DELS.—
- PAU, BARRANQUET DE.— Nom provinent de L'ALMASSERETA DE PAU.
- PAULINA, BARRANQUET DE LA.—
- LA PEDRERA.— Cantera de pedra sellar.
- PEROLIT, MAS DE.—

PEROLITET, MAS DE.— Dóna nom a l'ASSAGADOR DE PEROLITET.

PICORROMEU, FONT DE.— (s. XIX). Situada baix d'un pic. Curiosa sufixació.

ELS PINARETS.— Denomina el BARRANC i el RIUET que hi discorre.

EL PLA ROIG.— De terra roja.

ELS PLANETS.—

EL POBLET DELS FERRES.— Terme de Bocairent. Llinatge familiar.

PONT, MOLÍ.— Situat a la vora del pont del riu («MOLÍ DEL PONT»).

PORTELL, CASETA DEL.— No té res a veure amb pas de muntanya. Deu tractar-se d'un topònim transportat.

LA PRESA.— Reté l'aigua que baixa cap a la Vall de Beneixama.

LA POVILA.— Possiblement d'un originari PUBILLA (la propietària).

LA RAMBLA.— Denomina tant el barranc com el torrent d'aigües pluvials.

EL REAL.— (p. *rál*) Podria rebre el nom d'un antic camí reial, però no tenim documentació.

REDONA, LA FOIA.—

ELS REGALLS.—

REIG, CASETA DE.—

RELÍQUIA, COVA DE LA.— Terme creat pel Grup d'Espelologia.

EL RIBASSAL.— Denominació del terreny de secà de ELS VINYALS.

ROTGLAR, FONT DEL.— Terme de Bocairent. Pot significar rotgla (d'arbres).

ROIG, MOLÍ.—

ROJA, LA PENYA.—

EL ROMERAL.— Topònim modern. Finca construïda sobre terreny de serra, molt abundosa en romer.

SALA, BARRANC DE.— (s. XVIII). Desconegut actualment.

SANTA, LA FONT.—

SANTO CRISTO, ERMITA DEL.— (s. XVIII).

SANS, MOLÍ.— Des de la seua construcció no es coneix cap propietari amb el cognom «SANZ».

SAPO, FONT DEL.—

LA SÉNIA, CASA DE.— Nom comú.

SERP, COVA DE LA.— Topònim modern, del Grup d'Espeleologia.

SERRELLA, COVA.— Determinatiu derivat de «serra». Molt documentat al segle XIII juntament amb BANYERES (constituïen dos pobles diferents).

EL SESTERET.— Lloc on sestejaven els treballadors de l'Estació (taller), o, també, derivat de *sister-sester* («trestellador»).

ELS SIFONS.—

SIMÓ, LA CASETA DE.—

SIRENA, LES CASES DE.—

SOL, COVA DEL.— Nom donat a la cova pel Grup d'Espeleologia.

SOL, MOLÍ.— (s. XIX) Coincideix amb el nom d'una marca de paper que fabricava. Ignorem si el molí va prendre el nom del paper o al contrari.

LA SOLANA.— També anomenada LA SOLANETA DE RICO.

LA SOLANETA.— Amb diminutiu per distingir-la de l'anterior.

EL TAHONER.— No hi havia cap «tahona» ni sabem bé si hi vivia algún «tahoner». En ocasions es cita com a EL TODONER.

TALAES, SERRA DE LES.— Creem que deriva de «tala», car no hi ha moltes arbres.

TALAIES, LES.— Elevació del terreny que antigament podia haver tingut un valor estratègic.

TAP, MOLÍ.— «Tap» denomina ací la classe de terra de color cendra que hi ha en aquest lloc.

EL TEULARET.— On es fabricava teula. Un altre: EL TEULARET DE ROC.